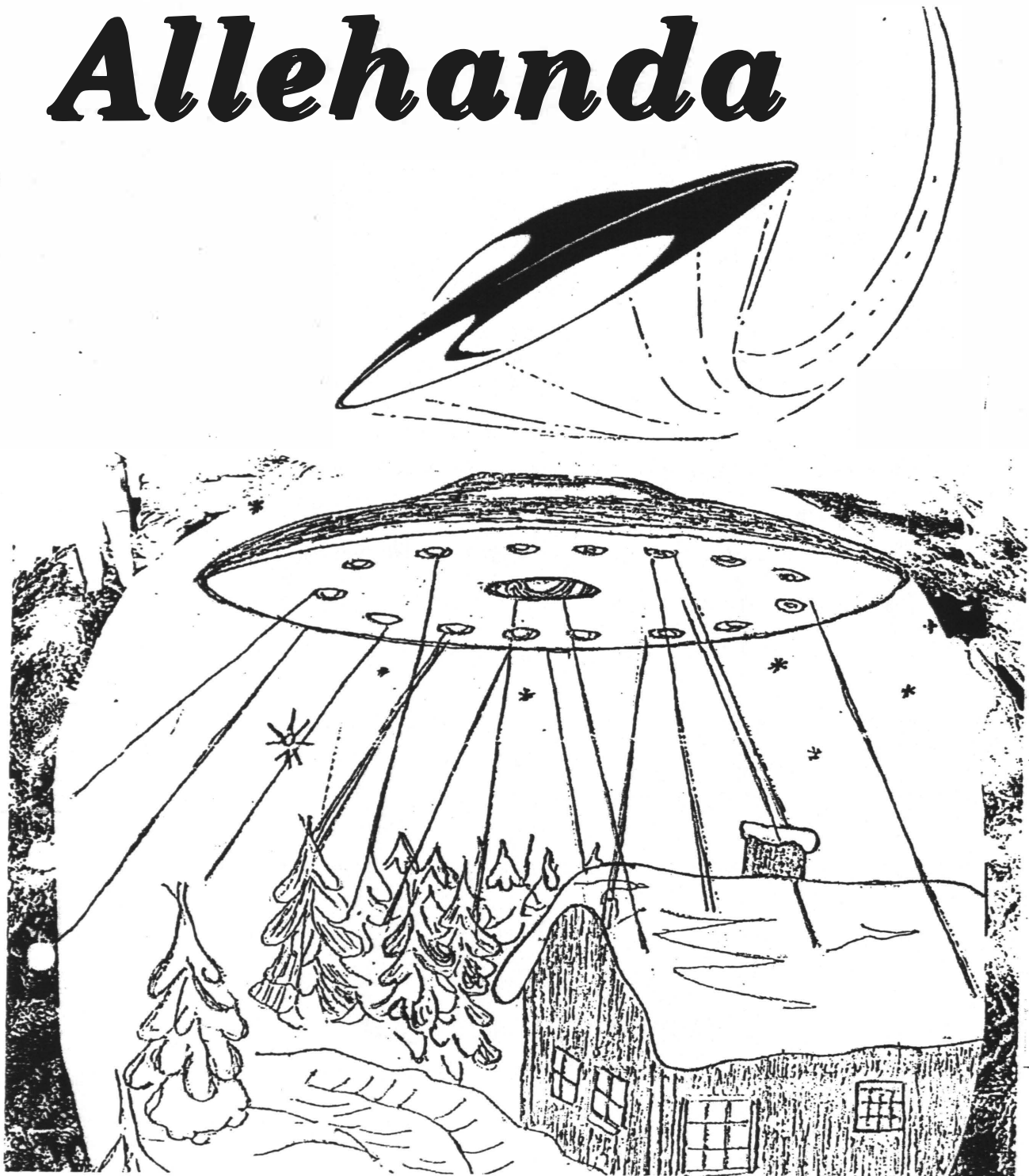

UFO

Nr 3

2000?

Allehanda

Medlemstidning för Enköping-Sala UFO-förening

UFO-ALLEHANDA

är Enköpings-Sala UFO-förenings medlemsblad som avser att ge medlemmarna aktuell information.

Medlemsbladet utges av föreningens styrelse och utkommer med tre nummer per år.

Vi har vår klubblokal i "den lilla röda stugan" vid korsningen E-18 - väg 55, eller Ullundakorset som det också kallas.

Medlemsavgiften i Enköpings-Sala UFO-förening kan inbetalas på föreningens postgirokontonummer 67 81 27-2

Adress:

Enköpings-Sala UFO-förening

Box 3050

745 03 ENKÖPING

Telefoner:

Föreningens lokal 0171-385 18

Ordförande Anita Andersson 0171-370 65

Sekreterare Mats Nilsson 0224-867 71, E-post: mats.022486771@telia.com

För materialet ansvarar respektive författare.

Kära läsare.

Kan ni tänka er. Nu är det dags igen. Dags att säga God Jul och ett Gott Nytt År. Det är otroligt vad tiden går fort.

Men innan jag kommer så långt ska jag berätta lite om dels verksamheten och dels en lite sak som hänt mig, som för mig är en stor sak.

Men först vill jag göra er uppmärksamma på föreningens Julfest den 8/12. Kl: 19.00, i lokalen.

Se annons.

Nu till det som hänt mig. Tro't eller ej. Men jag har blivit far. Jo det är sant. Far till en välskapt 15-åring. Låter det konstigt? Ja kanske. Det är nämligen en lång historia, men fick en flicka 1985 och efter många turer så skildes våra vägar då hon var 3 år. Och nu, 12 år senare har vi hittat tillbaka till varandra. Både hon och jag går som på moln. Så än är inte undrens tid förbi. Och "Herrens vägar äro outgrundliga"heter det.

Och nu är jag tillbaka där jag började, med att jag vill av mitt hjärta och hela vår redaktion önska alla en riktigt.

**GOD JUL
OCH
ETT GOTT NYTT ÅR**

0224-86771

I HUVUDET PÅ EN GAMMAL GUBBE

För ett år sedan medverkade jag till några rader i vår medlemstidning UFO Allehanda, och jag skall försöka att ännu en gång förmedla lite av vad jag tycker och tänker. Visste ni förresten att medlemstidningen UFO Allehanda fyllt 20 år i år? Det är en inte blygsam tid för en medlemstidning. Till att börja med utgavs den med fyra nummer per år, att det har minskat till tre beror väl rätt mycket på bristen på material till tidningen. Vi har flera gånger försökt att uppmana medlemmarna att trycka och tänka någonting i spalterna, men med ett ganska dåligt resultat.

När vi startade UFO Allehanda tidningen så var den inte så proffsig som den är i dag. Den gjordes med spritduplikator, som väl knappast nutidens människor, och i varje fall ungdomen, inte ens vet vad det är för någonting. Det var alltså ett sätt att göra kopior på. Man skrev på stencil som sattes på en trumma och fuktades med rödsprit. Sedan valsades sidorna över på kopipapperet. Omkring 1937-38 var jag med om att göra en medlemstidning som hette Lutfisken. Den var avsedd för Enköpings Akvarieförening. Den gjordes med en hektograf. Det tar alldeles för lång tid att försöka tala om vad en hektograf är för någonting. Jag kan ju i alla fall säga så mycket, att det var en seg, klabbig massa som man lade en utskriven stencil på. Sedan lade man kopipapperet på stencilen och drog sedan av det. Jag har sett bevarade tryck i dag som inte nämnvärt skiljer sig från det som spritduplikatom kunde ge. Skriften finns fortfarande kvar och den är fullt läslig.

Jag nämnde att ett år har gått, och det året har omfattats av inte så mycket, men vardagliga ting. För föreningen har det varit både upp och ner. Sommaren som vi hela tiden gick och väntade på, att - "när det blir sommar" sade vi. Men sommaren kom aldrig. I stället fick vi, som många upplevde det, långa regnperioder och som gjorde, att framför allt gräset vid vår klubbstuga växte. Det växte och växte. Och inte nog med det, - båda våra två gräsklippare behagade strejka. Det var omöjligt att få dem att gå.

Men det hände någonting. Det gjordes ett rejält försök att riva av det allra värsta. Under tiden var det några experter som tittade på våra gräsklippare och lyckades reparera dem. Under tiden hade vi diskuterat om vi skulle köpa en ny gräsklippare. Men föreningen är fattig och en gräsklippare är dyr. Men i dag så fungerar båda gräsklipparna. Det gäller bara att i framtiden, alltså om det blir en sommar till därnere, att få någon eller några som är villiga att ta fram dom och klippa av gräset. Det har varit lite så och så med det, den här sommaren. Men det hoppas jag skall kunna bättra sig.

Jag nämnde åldern på föreningsbladet som nu är lite drygt tjugo år. Klubblokalen i Ullunda som vi disponerar, är också tjugo år. Jag tror

att den var tjugo år den 29 september. Det var 1980 som den under lite enklare formaliteter invigdes, efter att ha renoverats både invändigt och utvändigt av arbetssamma medlemmar i föreningen. I tjugo år har vi alltså disponerat detta lilla hus därnere och som vi alla har lärt oss att älska, -tror jag.

Ja, - vad är det mera som hänt under det gångna året? Förutom det att vi fortfarande träffas på onsdagskvällarna. Och jag får väl lov att säga att onsdagskvällarna fortfarande är relativt bra besökta.

Förutom det om aktiviteterna, så har vi fortfarande distributionen av UFO-Aktuellt och från och med i år även Rapport-Nytt. För den som inte vet vad Rapport-Nytt är, så kan jag säga att den tidningen har en kort beskrivning av alla UFO-fall som kommer till UFO-Sveriges rapportcentral. Tidningen kommer ut med sex nummer per år, och jag vill passa på att rekommendera den. Är du intresserad av den, så ta kontakt med oss så grejar vi resten.

I vår och höst hade vi loppmarknader som gav gott resultat. Våra loppmarknader är vi mycket beroende av för att kunna finansiera driften av lokalen. Jag vill här passa på att rikta ett hjärtligt tack till alla som skänkt prylar till loppmarknaderna och till dom som varit behjälpliga med, att genomföra marknaderna.

Vi har vårfest och höstfest. Den senare får jag lov att säga tillhörde en av de sämre när det gäller antalet besökare. Hur många det var skall jag inte avslöja, men det var bottenrekord. Så har vi då det sista för i år som är familjefesten eller julfesten som vi också kallar den.

Jag vill även passa på tillfället att, till våra grannföreningar som tar del av vår medlemstidning, inför årets julfest inbjuda till en trevlig fest. Datum tid och plats kan ni läsa om på annan plats i bladet.

Föredragskvällen för någon vecka sedan, som handlade om astrologi, blev trots trilsande overheadprojektor och en del andra missöden relativt hyggligt besökt. När det gäller julfesten kan jag rapportera att förhandlingar har inletts med Luciagänget som brukar underhålla oss vid våra julfester. Jag hoppas att förhandlingarna även detta år kommer att gå i

lås.

Nu tänkte jag berätta om en helt annan sak. Jag får säga som en känd Peter Harrysson: "Jag kommer osökt att tänka på....." Detta skulle vara något som härstammar från trettitalet då spökflygare var mycket aktuellt, speciellt uppe i norra Sverige. Man såg en hel del konstiga flygande saker som väl aldrig riktigt utreddes vad det var. Vi stod ju då mitt uppe i upprustningen av krigsmakter runt om i Europa, och fenomenen kunde mycket väl tillhöra såna experiment.

Det jag nu tänker på speciellt, det fick jag höra talas om någon gång 1978-79. En gammal dam i Simtuna som helt oförmodat en kväll, i mycket dåligt väder, fick se ett flygplan på låg höjd i dalen nedanför kyrkmalmén, som vi säger. Det är en liten bäckravin gående någon kilometer där. Hur visste man att planet inte hade någon förare? Jo, - för att dåtidens flygplan ofta var öppna, och oftast med två sittbrunnar. Jag vill minnas att det gjordes en konfrontation med kvinnan och man visade bilder på olika typer av flygplan. Den plantypen som stämde bäst med damens beskrivning, det var ett lågvingat plan av typen Sparmanjagare, - tror jag att det heter. Det har två sittbrunnar. Men det hör till saken att damen inte såg några huvuden sticka upp ur dessa sittbrunnar. Visserligen var det dåligt väder, men nivåskillnaden mellan planet och

observatören gjorde att hon nästan såg planet uppifrån, genom att det gick lågt ner mot marken i dalgången, på grund av dåligt väder. Det kanske var så här att piloten hade tappat styrpinnen och låg på golvet och letade efter den?

Det har förekommit ytterligare ett så kallat spökflygarfall här i trakten, nämligen vid Klarbo i Boglösa. Där blev två män praktiskt taget omkörda av något missiltliknande föremål, ganska tätt ovanför marken. Det fallet gjorde FOA till och med en utredning om, men man urskuldade sig med att man inte ville gå och trampa i veteåker som det hade passerat över. Man var nämligen inte säker på om det hade fortsatt in i skogen på andra sidan eller havererat i veteåker. Någon sådan undersökning gjordes aldrig eftersom man inte ville förstöra grödan. Tyvärr har jag glömt vilket år det var, men jag har för mig att det var före 1940, rätta mig om jag har fel.

Innan jag avslutar detta mitt inlägg vill jag ännu en gång erinra om årets gröt-, jul- och Luciafest. Grötfesten är förresten den 18 i ordningen i föreningens historia. Ta gärna med några vänner och bekanta till festen. Vi bjuder på julgröt och glögg, allt är gratis. Ta gärna med ett julpaket till paketauktionen.

Slutligen vill vi, Iréne och Arnold önska alla en God Jul och ett Gott Nytt År.

IVARS SPALT

Hej igen. Nu har det blivit dags för en nyskrivning i UFO-Ålbehanda. Ja nu tänker jag inte skriva om julen då den skrämmar mig lite. Detta har med julmaten att göra, för vi har ett 10-tal spelningar till jul och lika många efteråt, och nästan alla ställen står julborden dukade, och gott är det. Varför jag blir skrämd av julen är att jag går upp i vikt, och så är jag rädd för tomten.

Vad som hänt sen sist är att Taimi och jag reste till Hedared och hälsade på Birgit och Lars-Christer.

Där blev det sen kväll, för klockan blev ½ 2 på natten när det blev dags för sömn. Lars-Christer visade upp vilken stor skådespelare han är. Med på kvällen var också Birgits mamma Britta, systern Ann-Marie och Eva med sina respektive Sune och Janne. Birgit hade ordnat så vi fick gå in och se den enda stavkyrkan som är i bruk i Sverige. På lördagen åkte vi vidare till Bohuslän och hälsade på Taimis dotter Marie-Louise och hennes man Bertil.

På söndagen spelade Taimi i två kyrkor och Marie-Louis (som är kantor där) dirigerade kyrkokören.

Det blev en mycket bejublade föreställning då mor och dotter agerade samtidigt.

Den äldste medlemmen i kören är 92 år. Hon hade bestämt att jag skulle sitta bredvid henne i kyrkan.

På måndagen åkte vi hem de 43 milen och jag blev inte alls trött då Taimi matat mig med mirakeltabletter som gjorde att jag blev pigg.

På tisdagen spelade vi med Ragges, på Kryddgården.

På lördagen var det loppmarknad i UFO-stugan, som besöktes av många hugade

spekulanter. Jag passar på att uppmana alla som har något att skänka till våran loppmarknad till våren, att höra av er till oss, så vi kan hämta eller ta det med ner till vår föreningslokal någon onsdagskväll.

På kvällen var vi bjudna till min son Lasse och hans Anita på Halloweenpraty. Det var min familj med respektive och barn som var utklädda och såg hemska ut.

På söndagen blev jag uppvaktad på fars dag med diverse presenter. På måndagen ringd jag hälsovårdsnämnden då ett stort utsläpp av olja gjorts på vägen mellan Leversta och Furuberg. Sedan spelade jag till allsång på Servicehuset Malin. Efteråt satt jag barnvakt åt min son Jannes barn.

Onsdagen den 15/11 var vi med Kryddensambeln på Joar Blå. Det var SPF som hade 20-årsjubileum och på kvällen

spelade vi med Ragges där. Vi har efteråt fått mycket beröm för vårt framträdande.

På torsdagen gick min bil sönder, men med hjälp av Taimis son Thomas, ordnas det med reparationshjälp. På fredagen var vi till Boglösa församlingsgård och hjälpte Bengt, som är vår sångare i kvintetten, att ordna för festen på lördagen.

På lördagen var det dags för festen som blev en stor succé. På söndagen spelade jag själv på Beckasinen åt Majbritt Siljesvärd som hade kalas där. När jag åkte dit blev jag genomsur då det regnade så förbaskat.

Tråkigt nog kan jag inte vara med på julfesten den 8/12, då vi spelar åt de synskadade på Ljunggården.

Men jag får avslutningsvis önska alla UFO-Allehandas läsare en GOD JUL och ett GOTT NYTT ÅR.

Hälsningar Ivar

JUL & GRÖTFEST

I ÅR SOM ALLA ÅR KOMMER VI ATT HA DEN SEDVANLIGA JUL -
OCH GRÖTFESTEN
ALLT SOM HÖR JULEN TILL

ÄKTA RISGRYNSGRÖT FRÅN TOMTELAND
JULKLAPPSUTDELNING
PAKETAUKTION
JULGLÖGG
LUCIA

LERÄ HOTAR NAZCASYMBOLERNA

Clas Svahn

Öken söder om Ingeniodalen i Peru liknar ingen annan plats på jorden. Ett 50kvadratkilometer stort område genomkorsas av kilometerlånga linjer och mäktiga djurfigurer. Alla skapade direkt ur sten och grus för mellan 1.000 och 2.000 år sedan.

De raka linjerna och vackra igurerna syns bäst från ovan vilket fick schweizaren

Erich von Däniken att framkasta teorin att det i själva verket rörde sig om en jättelik landningsbana för utomjordiska besökare. von Däniken borde nog ha försökt att landa på gruslätten innan han lanserade sin teori.

Nu har Nazcaslättnens mytiska djurvärld drabbats av katastrof. Sex av de närmare 30 symbolfigurerna har skadats allvarligt av lera och sten som vället ner från de omkringliggande högländerna. Myndigheterna har grävt diken för att skydda de övriga.

Turftigt nog har de mest kända figurerna, bland annat spindeln, apan och kolibrin,

klarat sig. Frågan är för hur länge.

Redan tidigare har flera av igurerna skadats, inte oväntat av människan själv. En och annan "off-road"-bilist har lämnat sina egna spår. Motorcyklister likaså. Panamerican highways svarta asfalt korsar området och delar bland annat en 188 meter lång ödlefigur på mitten.

Och 1998 dog Maria Reiche, 95 år gammal, linjernas främsta beskyddare. Den gamla damen hade då ägnat halva sitt liv ute i öken, dokumenterande, reparerande och kämpade mot alla som inte förstod Nazcalinjernas värde.

Källa: Dagens Nyheter

"UFO'n" GES NATURLIG FÖRKLARING

Av Fel! Bokmärket är inte definierat.

Massor av människor anser sig ha sett UFO:n - oförklarliga fenomen på himlen. Men bara i tre länder har det genomförts gedigna, vetenskapliga undersökningar för att ta reda på vad folk faktiskt har sett: i USA, Frankrike och Sovjetunionen.

Nu rapporterar den ryska vetenskapsakademins tidskrift om den sovjetiska undersökningens resultat.

Undersökningen leddes gemensamt av vetenskapsakademien och försvarsdepartementet. Den startade 1978 efter det så kallade Petrozavodsk-fenomenet och pågick sedan i 13 år till 1990.

Petrozavodsk-fenomenet var ett mystiskt månetformat ljusskenet som visade sig i drygt tio minuter över staden Petrozavodsk och dess omgivningar tidigt på morgonen den 20 september 1977. Det visade sig så småningom vara satelliten Kosmos-955 som sköts upp från en bas i Plesetsk.

Vetenskapsakademien och

försvarsdepartementet engagerade ett stort antal människor i undersökningen: värnpliktiga över hela Sovjet, alla meteorologiska observationsstationer, specialister på atmosfär- och plasmafysik, geofysiker, geokemister och matematiker.

3.000 rapporter kom in under de 13 åren och 300 egendomliga fenomen registrerades.

Samtliga fick med tiden fullständigt naturliga förklaringar. Många var sällsynta naturfenomen. Men de flesta var mänsklig teknologi såsom raketuppskjutningar, satelliter, flygplan och inte minst meteorologiska ballonger. En ballong orsakade till exempel stor panik i Baltikum 1977. Särskilt

vanligt var observationer i skymningen när människor hade stått på den skuggiga sidan och iakttagit solbelysta avgaser från raketuppskjutningar - ofta hemliga sådana. "Antingen var det sovjetiska området stängt för

utomjordiska besök under dessa 13 år, eller så är själva hypotesen om utomjordiska UFO:n osund", skriver undersökningens ledare Julij Platov och Boris Sokolov i en kommentar.

Källa: Dagens Nyheter

Ny UFO-BOK

001126. Källa: ufo.se

En ny bok har just kommit ut i hyllorna. "UFO-möte med det okända", heter den och författare är vår inte helt okände Clas Svahn. I en recension i Gotlands Tidningar talas det om gammal skåpmat men också om nya och färska fall. Man skriver bl.a. "Men även om mycket är gammalt så är det trots allt intressant läsning Clas Svahn bjuder på".

Bland skåpmaten finns fallet med den gotländske kriminalaren Ernst Åkerberg och hans fru Karin som en augustikväll 1957 såg vad e uppfattade som två flygande tefat vid Lergrav vid Gotlands norra ände. Fallet tillhör, som det mycket riktigt anges i recensionen, ett av dom intressantaste fallen hittills i Sverige. Boken ges ut av Semic förlag.

SKRATTHÖRNAN

Det var på 40-talet i Småland, en flygare var tvungen att nödlanda sitt flygplan, en öppen dubbeldeckare, på en åker. Bonden på gården bistod med bensin och som tack lovades han och hans fru en tur. Men, sa flygaren säger Du ett knyst under flygturen, så tar jag ut 500:-. Nej då, sa bonden, jag ska vara tyst som muren. Flygaren startade med bonden och hans fru, tänkte samtidigt att det skulle bli lättförtjänta 500:-. Han började nämligen göra roller, lopingar och andra akrobatiska

uppvisningar. Bonden sa dock inte ett ord, så flygaren tyckte att det var lika bra att gå ner och landa igen, för annars skulle det bli för dyrt. Väl nere så säger flygaren att jag får verkligen beundra ditt mod. Du sa inte ett enda ord under hela turen fast jag gjorde så avancerade manövrer.

Nej då, sa bonden, det var inte så farligt, men jag måste erkänna att det var svårt att tåla då frugan ramlade ur.

Svensken till sina engelska vänner:
"Vet ni vad jorden heter på latin?"
"No, tell-us!"

"Får man ta med hunden på flyget?"
"Tyvärr, det är tax-free."

Johansson vaknar morgonen efter den årliga kräftskivan med fötterna på huvudkudden. Han reflekterar sålunda:

"Här har jag legat hela natten och trott att jag har tandvärk, och så är det bara skorna som klämmer."

En kväll hörde pappan hur sin son bad nattbönen och han avslutade med:
"Gud välsigne mamma. Gud välsigne pappa. Gud välsigne mormor. Hej då morfar." Detta tyckte pappan var lite konstigt, men han brydde sig inte så mycket om det. Nästa dag dog morfar.
Två månader senare hörde pappan igen hur sonen bad sin nattbön:
"Gud välsigne mamma. Gud välsigne pappa. Hej då mormor."
Nästa dag dog mormor, och pappan blev mer och mer upprörd över situationen. Två veckor senare bad sonen:

"Gud välsigne mamma. Hej då pappa." Enbart detta gav pappan nästan en hjärtattack. Han sa inget, men följande dag gick han upp tidigt så att han skulle missa morgontrafiken till jobbet. Där stannade han hela dagen. När klockan passerat midnatt vågade han sig hem, ganska stark eftersom han överlevt dagen! När han kom hem ursäktade han sig för sin fru och sa:
"Jag är ledsen älskling. Jag har haft en sjuhelvetes dag på jobbet."
"Tror du att du har haft en dålig dag?" skrek frun
"min dag började med att brevbäraren föll ned och dog på här utanför!"

Från oss alla.....till er alla!!

**GOD JUL OCH GOTT
NYTT ÅR 2001**